

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Neprankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Rojaki!

Priznana resnica je, da čegar je mladina, tega je prihodnost, in da narod nima prihodnosti, ako si svoje mladine ne ohrani. Zato so slovenski rodoljubi odločili, da se zavedajo, da so v mladini budni in utrjevali zvestobo do vere, jezika in šeg svojega naroda. Kolikor mladine se v tujstvu potopi, toliko škode narod na svojem telesu trpi. To je toliko huje, ako se tujstvo širi in šopiri v domači hiši. Zato je dolžnost vsakega rodoljuba, da na primeren način in s poštenimi sredstvi brani odpad od vere, od jezika, od šeg svojega naroda, posebno pri mladini, ki je sprejemljiva, podobna vosku, v kateri se dá vtisniti lepa ali grda podoba.

Enako priznana je resnica, da nevednost je najdražja stvar v deželi, ker brani narodu, da bi se povzpelo do potrebnega blagostanja, in mu naklada butare, katerih ne nosi izobražen človek. Kdorkoli želi dobro svojemu narodu, pomaga v svojem delokrogu in po svojih močeh, da se v ljudstvu z vernostjo in npravnostjo širi znanje v potrebnih in koristnih čedeh, da narod napreduje v pravi omiki in v blagostanju, kolikor je to mogoče doseči.

V svesti si teh resnic in spominjajoč se pesnikovih besedij, da

Ne, kar veleva mu stan,
Kar more, mož je storiti dolžan,
so goriški rodoljubi pred 22 leti osnovali prvi slovenski otroški vrt v Gorici, iz katerega se je razvilo slovensko šolstvo tako krepko, kakor je sploh znano, katero spominja na ženefovo zrno, ki je malo, a vzraste v veliko drevo.

Radodarnost slovenskih rodoljubov in prijateljev šole je omogočila, da so

se do zdaj vsi ti zavodi vzdrževali ter da se jim je zgradilo tudi krasno, obširno poslopje.

Ali to poslopje vkljub svoji obširnosti ne zadostuje več vsem potrebam, in odbor „Šolskega Doma“ je bil siljen misliti na to, da zgradi v južnem delu mesta novo šolsko poslopje, sicer manjše od sedanjega, vendar tako, da bi zadostovalo ondašnji potrebi.

Kupljen je v ta namen potrebni svet, izdelani in potrjeni so stavbeni načrti, sestavljen je preudarek, ki znaša okroglih 56.000 K. Dobili so se mojstri, ki so pripravili delo prevzeti in izvršiti je po dogovoru; vse je pripravljeno, le glavna stvar, potrebni denar, še manjka.

Zato se obrača odbor „Šolskega Doma“ z uljudno in nujno prošnjo do vseh rojakov in rodoljubov v mestu in na deželi, naj bi z radodarnimi doneski, kakor so to storili že večkrat, omogočili prepotrebno zgradbo v skupno in splošno korist goriških Slovencev.

Nikdo naj se ne odteguje narodnemu davku, ki prinese obilne obresti. Vsakdo naj da, kolikor utрпи. Komur je bog obilno podelil, naj se obilno spomni učnih zavodov; kdor ima malo, naj od tega odtrga kaj za občekoristno podjetje. Komur je lože dati v blagu nego v denaru, naj blago odbere. Komur je ljubo, naj pripomore z vožnjo, delom, ali raznim gradivom, katero zidarSKI mojster sprejme ter porabi pri stavbi ali zaračuni društvu v korist.

Društvo sprejme s hvaležnim srcem vsakteri dar, ga vpiše v svoje knjige ter objavi potom tiska sproti in pri letnem obračunu.

Rodoljubi, ki so se oglašili kot ustanovniki, pa niso vplačali še vsega zneska, naj porabijo sedanjost priliko, da doplačajo, kar še manjka do polnega zneska.

s sklenjenimi rokami; obličje mu je bilo upognjeno na prsi, blede kot soha. Bil je slika miru, podoba skrajne udanosti, žrtva svojih dolžnosti...

Patrik se je zaman trudil, da bi si poklical z nova v spomin vse podrobnosti ob smrti očelovi, da bi se opravičil radi obsodbe duhovnikov pred svojo vestjo. Nikakor ni mogel umiriti notranjega glasu, kateri ga je vznemirjal: „Le navidezna prevara, samo laž je vse to, kar se godi tu!“ Že se je hotel dvigniti, da bi izrekel svoj dvom o krivdi obsojenčev, toda v isten hipu je vstal raz svojega sedeža duhovnikov zagovornik. Gospod Lurc ni hotel nikakega zagovornika, saj bi mu tudi najboljši advokat ne mogel pomagati, ker je moral biti tudi nasproti temu popolnoma molčeč in diskreten. Zato mu je dala sodnija sama zagovornika, kateri je pričel zagovarjati obtoženca s temi besedami:

„Gospodje porotniki! Odkar sem advokat, mi še nikdar prej ni bilo tako težko zagovarjati in braniti nedolžnost obtoženčev, kakor v današnjem slučaju. Nisem pa zmožen, da bi dokazal svoje prepričanje o njegovi nekrivdi, ker obtoženec, kakor vam vsem, tako tudi meni odrekuje vsako izpoved in pojasnilo o dejanju. Zato ne morem drugače, kot da trdim: Ta duhovnik je nedolžen, ker ni z možen v takega prestopka. Kdo pa je obtoženec? Duhovnik katoliški je, ves uglobljen v spolnjenje svojega viso-

Ne čakajmo mecenov (bogatih dobrotnikov), ki so redko sejani, marveč znašajmo domovini na oltar od pičlih prislužkov svojega uma in svojih rok in od skromnih prihrankov, ki nam morda niso neobhodno potrebni.

V skupnem prizadevanju, v slogi je moč. V tem znamenju smo goriški Slovenci zmagovali in napredovali. To znamenje bodi nam tudi v bodoče naše geslo, naš ponos!

Rodoljube v mestu in na deželi prosimo, naj nabirajo med svojimi znanci in prijatelji ob vsaki dani priliki, veselji, žalostni, rodbinski ali splošni, v korist „Šolskega Doma“ pa naj pošiljajo dotične zneske društvu odboru.

Naj oživijo mnogoštevilni zamorci, ki so nekdanj žrli v korist „Šolskega Doma“, a ležijo zdaj pozabljeni in opraseni v kotih, ne da bi vršili narodno dolžnost, ki jim je bila odločena. Vsak, kdor je vzel zamorca v rejo, naj skrbi, da se mu bo dobro godilo v korist naši učeči se mladini.

Kajti če mladino ohranimo narodu, ohranimo narod samega sebi. Če nevednost in dušno temo preženemo s krščansko resnico in vsakovrstnim koristnim znanjem, olajšamo in oslajšamo življenje tisočem, ki bi sicer zdihovali v neugodnih razmerah. Krščanska resnica in vsakovrstno svetno znanje nas oprosti ter deležne stori življenja prostih narodov in ne sužnjev.

Zato trudimo se vsi, da bomo vedno bolj deležni prave luči in svobode, katero dosežemo, ako smo — složni v delu!

V Gorici, 7. marca 1904.

O d b o r.

Deputacija primorskih Slovanov pri Körberju.

Povodom novinskih glasov, da se ustanovi italijansko vseučilišče, sešli so se zastopniki slovenskega in hrvatskega naroda treh dežel primorskih dne 25. februarja v Trstu. Zedinili so se v tem, da sestavijo spomenico, v njej označijo stališče Slovencev in Hrvatov primorskih v vseučiliščnem vprašanju in stavijo opravljene zahteve glede ostalih šolskih pršanj v treh omenjenih deželah, in da to spomenico izročijo osebno ministru-predsedniku dr. Gregorčiču, prof. Spindiču in dr. Gregorin. Ta trojica bila je na Dunaju dne 29. februarja, kakor smo že povedali, ter izročila in obrazložila dr. Körberju v to svrhu sestavljeno in po njih podpisano spomenico. Vsebinska te spomenice je sledeča:

I. Hrvati in Slovenci nimajo ničesa proti temu, da se ustanovi italijansko vseučilišče kakor kulturna zahteva v ozemlju, kjer prebivajo kompaktno Italijani, torej v južnem Tirolu; vendar morajo za vzdrževanje ravnotežja sil staviti zahtevo, da se istočasno ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani.

II. Ako bi se pa imelo ustanoviti italijansko vseučilišče v kateremkoli mestu Primorja, ki je po večini slovansko, zamogli bi Hrvati in Slovenci Primorja pristati na to le pod pogojem, da bodi taka visoka šola utrakvistična (dvojezična), t. j. italijanska in slovensko-hrvatska. Drugače bi smatrali italijansko vseučilišče v pretežno slovanskem Primorju za izzivljanje.

III. Razum tega mislijo, da bi se v interesu mirnega razvoja obeh plemen in z ozirom na nju zgodovinski razvoj, posebno pa na nju socijalne in trgovinske

očitati? Gospod predsednik smatra dejstvo, da se obtoženec brani podati o svoji krivdi sleherni podatek, za izjavo in izpoved krivde. Kar se mene tiče, nisem sicer katoličan, toda to mi je znano, da se zaveže katoliški duhovnik z najsvetejšo prisego, nikdar in v nobenem slučaju, in naj si bi imel umreti, izdati kaj od onega, kar mu je bilo zaupano pri spovedi. Ni li torej mogoče, da je izročil umirajoči duhovniku ono svoto bodisi iz tega ali onega namena pod to postavo spovedne tajnosti? Ne potrjuje li tega vedni molk duhovnikov? Ne morem se muditi pri tej točki, ker vi sami vidite, kak nemir se zrcali na obličju duhovnikov, ki se boji, da bi ne onečastili postave tako svete njegove cerkve. Tudi iz drugega vzroka ne maram govoriti o tem, ker bi znal omračiti podobo, spomin nekoga, ki je zapustil to zemljo na glasu plemenitega, neomadeževanega moža. Zaklinjam tedaj vse one, ki količkaj dvomijo o krivdi tega duhovnika, da se potrudijo in ne zamudijo razjasniti to temo in negotovost! Prosim pa tudi gospode porotnike, naj ne rabijo besede kriv. Ta beseda bi umazala pošteno življenje moža, katero je bilo do sedaj neomadeževano, a se sedaj, morda samo zato, ker so razmere take, dozdeva omadeževano. Ne samo srce naj govori in ne samo na vaša srca se sklicujem, temveč tudi na vaš razum! — —

(Dalje pride.)

LISTEK.

Žrtva spovedne tajnosti.

Zgodovinska povest.

Spisal Ivan Mezinec.

XII.

Izprašane so bile priče. Patrik, ki je čutil v duši čuden nemir, kojega si ni znal razlagati, je pričakoval trepetaje razsodbe okrajnega sodnika, ki je bil o dejstvu trdno prepričan. Toda nemir Patrikov je rastel, ko je poprosil sodnik porotnike, naj se ne dajo zapeljati radi duhovske obleke in radi trditve obtoženčeve, da je nedolžen. —

Predsednik, ki je sprva dvomil o krivdi duhovnikov, je bil zdaj o njej trdno prepričan radi trdovratnega molka, kakor tudi zaradi odločne izjave duhovnikov, ki nikakor ni hotel pojasniti vzroka hitrega potovanja. Vsi pričujoči so se nekako oddahnili, ko se je obrnil predsednik do porotnikov, končujoč govor s temi besedami: „Prosim gospode porotnike, naj povedo svoje mnenje.“

Zategnjen vsklik se je izvil poslušajočemu občinstvu. Tudi na oni strani, kjer so stale priče, se je izvil nekomu bolesten vsklik; bil je to vsklik postrežnice, katera je morala z veliko bridkostjo v srcu pričati zoper duhovnika. Da, tudi njena izjava je služila predsedniku, kakor krožec v verigi že dobljenih dokazov.

Oči Patrikove so počivale na duhovniku, ki je sedel na svojem prostoru

politične odnose, imela ustanoviti v Trstu juridična fakulteta s stolicami za višje trgovsko-politične nauke, naravno na popolnoma utrkvistični podlagi (italijanska in slovensko-hrvatska).

IV. V ostalem morajo Slovenci in Hrvatje najsvetšeje protestirati proti temu, da se c. kr. vlada s takim zanimanjem bavi z vprašanjem ustanovitve italijanskega vseučilišča v času, ko je slovenski narod na Primorskem, ki tvori večino njegovega prebivalstva, popolnoma zanemarjen na polju ljudskega in srednjega šolstva in to po krivdi vlade in poklicanih in nepoklicanih predstavitev italijanskega naroda.

Porablja to priložnost, da obnove svoje popolnoma opravičene in najpogotnejše zahteve.

Te so:

1. Za Trst in okolico: slovenska ljudska šola v središču mesta in ljudski šoli v Rocolu in pri Sv. Mariji Magdaleni spodnji, slovenske paralelke na c. kr. državni gimnaziji in obrtni šoli, nižja slovenska državna trgovinska šola ali izdatna državna podpora za tako privatno šolo, otroška zabavišča na občinskih stroške ali izdatna podpora države za ista.

2. Za Istro: zagotovljenje in nezavlačevanje otvarjanje ljudskih šol s hrvatskim in slovenskim učnim jezikom na deželi, katere je priznala sama vlada potrebne in v zakonih utemeljene čez 120 na število, ustanovitve hrvatskih ljudskih šol v nekaterih mestih, ali prevzete že obstoječih zasebnih v javno oskrbo, ustanovitve hrvatske poljedelske šole v srednji Istri in hrvatske nautične šole na Votkem ali v malem Lošnju in jedne nižje hrvatske obrtne šole v Pulju.

3. Za Gorico: prenos obstoječe mestne ljudske šole iz periferije v središče mesta, slovenske paralelke na c. kr. državnih srednjih šolah, strokovna šola za obdelovanje lesa v Solkanu, oziroma prenos sedanje take šole iz Marjana v Gorico in njeno utrkviziranje (delitev na slovenski in italijanski oddelek).

Na kratko obrazloženo teh zahtev od strani omenjene deputacije rekel je ministerski predsednik, da so mu navedene pritožbe in želje znane ter da bodo rešene tako, da Hrvatje in Slovenci ne bodo imeli razloga biti nezadovoljni...

Kmalu potem je bila pri ministru-predsedniku deputacija Italijanov pod vodstvom tržaškega župana dr. Sandrini-ja.

V merodejnih krogih se trdi, in nočive že to registrirajo, da bodo italijansko vseučilišče nameščeno v Roveretu, tedaj v južnem Tirolu. To je menda Körber rekel italijanski deputaciji. Ako je tako, potem bi c. kr. vlada istodobno s italijanskim vseučiliščem v Roveretu imela ustanoviti slovensko vseučilišče v Ljubljani in zadovoljiti omenjenim elementarnim zahtevam Slovencev in Hrvatov v Primorju.

Občni zbor

„Slov. katoliškega političnega in gospodarskega društva za kobarški okraj.“

„Mi gremo naprej!“

Triletnica! To ni veliko let, a to znači veliko v naši borbi sedanjega političnega življenja. Sedanji politični boji so naše društvo rodili, in to društvo stoji trdno in častno med gromi sedanjih političnih bitk.

V nedeljo 6. t. m. je imelo „Slov. kat. politič. in gospodarsko društvo za kobarški okraj“ svoj III. redni občni zbor. Ta dan je bil dojak katoliške zavesti in edinstvi naših vrlih mož. Že sama mnogoštevilna udeležba naših društvenikov na tem zboru je pričala, da je tudi prihodnost — naša. Mož ob možu je tiščal v salonu „pri Nemcu“, in še ni bilo prostora za vse.

G. predsednik, deželni poslanec, Ivan Lapanja, pozdravi zbrane zborovalce in jih z lepimi besedami osrčuje k nadaljni vstrajnosti v boju za našo katoliško stvar. Vsak boj zahteva truda in tudi žrtve, a te upa da bodo društveniki zadovoljno prenesli v prid katoliške stvari in v svoj prid. Društvo ima v svojih načrtih in osnovah veliko koristnih naprav, ki sicer danes niso še dejanja, a jih bo prihodnost s pomočjo in podporo društvenikov pokazala kot taka. Taka koristna naprava je med drugimi „sadjarski vrt“, ki ga društvo ravno kar usta-

navlja na Idrskem. Počasi sicer, a korak za korakom dosega društvo čedalje bolj svoj cilj. Vstrajnim pritiče vspeh in zmaga.

Donarničar, g. Ivan Koren, poroča o denarnem stanju društva. Denarno stanje je dobro. Društveniki odobre društvene račune.

Društveni tajnik, Ciril Metod Vuga, poroča da tem poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu, kakor je društvenikom iz shodov in listov že znano, ter združi s svojim poročilom govor naslednjih mislij:

Vsakega našega moža dolžnost je, da podpira naše katoliške liste. Brez dobrega lista dandanes že ne more živeti človek. „Primorski List“ bodi udomačen v hiši vsakega našega moža; kdor si ga sam ne more držati, naj se združi z enim ali dvema drugima, da ga skupaj naročijo in beró. Učimo se v tem oziru od svojih nasprotnikov, ki vsepovsod skušajo uriniti svoje liste. Če so oni za svojo slabo stvar tako delavni in trdovratni, bodimo mi za svojo dobro stvar še delavnejši in trdovratnejši. Dober katoliški list je ob enem dobro netilo katoliške zavesti!

V tem oziru zavarovanja proti požarom skušaj se vsak čim prej oprijeti „Vzajemne zavarovalnice“ v Ljubljani, katere zastopništvo imamo tudi v Kobaridu. Kdor ni še nikjer zavarovan, naj pristopi hitro k „Vzajemni zavarovalnici“, kdor je že pri kakih drugi zavarovalnici, naj po preteku tekočega roka hitro pristopi k tej. Katoliški mož naj podpira vedno izključno le katoliške ustanove!

Huda rana v našem gospodarstvu je v našem okraju — pravdarstvo. Kleti kapric in „razon“, ki se premonogokrat žene v teh pravdah, je premnogokrat pogin naših gospodarskih imetij. Pravda naj bo, če že mora biti, to bodi človeku že skrajna obramba svojih pravic. Boljša je mirna sprava, boljše je, konečno tudi kaj malega utrpeti, kakor v velikem polniti odvetniške mošnje. Nič ne pomaga človeku gospodarsko pomagati, če za „razon“ samega sebe gospodarsko uničuje!

Sedanji čas zahteva od nas, da smo edini. Edinstvo naša je zagotovilo našega zmagovanja. Zato okenimo se še trdnješe, da nasprotnik ne prodere naših vrst. Vsak posamezen mož že lahko veliko stori, koliko premoremo vsi, če smo složni! Ako bi se cepili še mi, bi pokazali, da ne razumemo resnosti časa, v katerem živimo!

Naš boj velja liberalizmu. Tega zatirati in pomagati, da se zatré, je dolžnost vsakega pravega moža. Ker liberalizem je kuga našega naroda, liberalizem je zločin in izdajstvo na veri in narodu!

Ne plašimo se pri svojem delu napadov in blatenja naših nasprotnikov. Saj ravno njih vpitje dokazuje, da nas uvažujejo in se nas bojé.

„Pustite pse, naj lajajo. To kaže le, da jabamo!“

Zato še nadalje stojmo trdno mož ob možu, da ko zopet napoči dan volilnih bojev, bomo svojim nasprotnikom lahko mirno in hladno rekli: Pridite, mi smo pripravljeni!

Pri volitvi odbora je bil zatem potrjen prejšnji odbor, le namesto odstopeniškega g. Antona Kanalec iz Dreznice, je bil izvoljen g. Jakob Skubin iz Jezerc (občina Dreznica). Društvo predseduje g. Ivan Lapanja, dež. poslanec.

K točki „slučajnosti“ se je oglasilo več mož z raznimi predlogi in prošnjami, kakor sledé:

G. Anton Bajt iz Selc: društvo naj napravi prošnjo na visoko vlado, da bi slavnoista podpirala zboljšanje, oziroma građenje poti od Smasti do vasi Krn in od Selc do Kamna;

G. Valentin Sok iz Kreda za regulacijo Nadiže;

G. Ivan Lenkič iz Breginja za nastanitev živinodravstva v Kobaridu;

G. Miha Hrast iz Borjane za upeljatev takse na laške delavce, ki iščejo dela pri nas, in za regulacijo borjanskih hudournikov;

G. Tomaž Kranjc iz Starega-sela za regulacijo Idrje.

Vsi predlogi so bili soglasno sprejeti; društvo bo tozadevno napravilo prošnje na pristojna mesta.

G. Kranjc Tomaž iz Starega-sela, vpraša, ali je Oskar Gabršček še državni poslanec in ali je še živ, ker se o njem ničesar ne čuje.

G. Ciril Metod Vuga odgovarja, da temu vprašanju ne ve gotovega od-

govora. Casopisi ne poročajo o njegovem življenju, mrtvaški listi niso sporočili njegove smrti.

S toplimi besedami zahvale in pozivljanja k vstrajnosti zaključil g. predsednik zborovanje.

Politični pregled.

Državni zbor. — V torek pričel je državni zbor zopet svoje delovanje. Koj po otvoritvi seje začel je govoriti ministerski predsednik dr. Körber. Omenjal je najprej neutralnost naše države nasproti rusko-japonski vojski. Potem dotaknil se je dogodkov na Balkanu ter rekel, da se je nadejati, da se bodo reforme v Macedoniji izvršile mirnim potom. Označil je kot popolnoma neutemeljene govorice o mobiliziranju naše armade in dostavil, da bode vlada že naprej povedala, ako bi se imelo to zgoditi. (Veselost med poslanci.) Omenjal je potem nekatere trgovinske pogodbe, katere bode morala naša država v najbližjem času skleniti z drugimi državami, kakor z Italijo itd. Povedal je tudi, da bode naučni minister še v isti seji predložil zakonski načrt glede ustanovitve italijanske pravne akademije v Roveretu. Govoril je potem o proračunu ter o rekrutni predlogi ter pozival zbornico, naj se loti mirnega in plodnega delovanja. — Dr. Kramar, ki je dobil za dr. Körberjem besedo, je stavil predlog, da se otvori debata o govoru ministerskega predsednika. Vsnemci so začeli strašno upiti ter psovati dr. Kramarja. Naravnost besneti pa so začeli, ko je predsednik Vetter naznanil, da je bil dr. Kramarjev predlog sprejet. — V ti seji je predložila vlada več svojih predlogov in zakonskih načrtov. Bilo je prijavljenih tudi mnogo interpelacij in nujnih predlogov. Samo Čehi imajo pripravljenih kakih 170 nujnih predlogov. Čehi so stavili zaradi izgrediv v Pragi dva nujna predloga in dve interpelaciji. Nemci pa več interpelacij. Kakor se vidi, pričelo je tudi to zasedanje v znamenju češke obstrukcije. Državni zbor bode mlatil 14 dni prazno slamo, potem se ga pa dr. Körber zopet znebi in § 14 začel bode vršiti svojo nalogo. Vladal bode torej maskirani absolutizem, pravimo absolutizem, kajti dr. Körber ni prav čisto nič tesnosrčen pri ugibanju, kaj naj bi se prav za prav smelo dovoliti in zgoditi, držeč se strogo ustavnih določb na podlagi § 14.

Rusko-japonska vojska.

Zadnje dni so sicer poročali listi, da se je japonsko vojno brodovje približalo Vladivostoku, ter da so Japonci v bližini Vladivostoka izkrcali kakih 2400 vojakov. Zadnje vest so popravili listi tako, da je bil kraj, kjer so Japonci izkrcali onih 2400 vojakov, oddaljen od Vladivostoka le 350 km. O japonskem vojnem brodovju pa ni bilo zadnje dni ne duha ne sluha več. Hkratu pa prihajajo zdaj vesti, da so začeli Japonci v nedeljo popoldne ob 1. uri 25 m bombardirati Vladivostok s petih ladij. Dotična brzojavka iz Petrograda se glasi: Danes, t. j. 6. marca, se je približalo k obrežju zaliva Usuri in sicer ob 1. uri in 25 m pet japonskih oklopnih in dve križarki, ki so prišle od otoka Askold. Imenovane ladije postavile so se v bojno črto nasproti zalivoma Patrokol in Sobol ter so začele streljati z vsemi topovi, ki nesejo jako daleč. Sovražno brodovje bilo je oddaljeno od obrežja kakih 8 vrst. Strelji so bili naperjeni proti obrežnim utrdbam. Niso pa prizadeli nikake škode ne baterijam, pa tudi mestu ne. Večina izstreljenih projektilov ni razpočila. Naše baterije, pri katerih sta bila generala Voronec in Artamanov in drugi vojaški dostojanstveniki, niso niti streljale in so le pričakovale, da bi se jim sovražnik bolj približal. Bombardiranje je trajalo 55 m. Ob 2. urah in 20 m je nehal sovražnik streljati potem, ko je oddal 200 strelcev in se je umaknil zopet nazaj proti otoku Askold. Sovražne ladije bile so pokrite z ledom. Napad, ki ni nam prav čisto nič škodoval, stal je sovražnika najmanj 200.000 rubljev. Prebivalstvo bilo je popolnoma mirno. Pripravljeno je bilo že od zjutraj na ta napad, kajti že za rana so zapazile straže daleč na morju sovražno brodovje.

General Pilug brzojavlja iz Port Arturja: Takaj in v Inkau-u vse mirno. Očividci poročajo, da ležé med otoki pri

Cemulpu ostanki potopljene japonske križarice.

Odpoklicanje korejskega poslanika iz Petrograda se smatra kot napoved vojske od strani Koreje. Odslej bo Rusija s Korejo ravnala kot sovražno državo.

V New Yorku, je bil velik ljudski shod, sklican od Ircev, ki je protestiral proti ameriškemu časopisju, ki stoji na japonski strani, in sklenil poslati predsedniku Rooseveltu poziv, naj se Amerika ne dá izrabljati Angležem proti Rusiji.

Stanje v Vladivostoku. Dopisnik „ruske brz. agenture“ poroča iz Vladivostoka: Noč od nedelje na ponedeljek je bila mirna. Prebivalstvo in ojaštvo je dobre volje. V mestu je policija napravila lov na Japonce. Lepaki naznajo, da bo policija nagradila vsacega, ki ovadi navzočnost kakoga Japonca in da so osebe, ki Japonce prikrivajo, podvržene vojnemu sodišču.

Vrhni poveljnik Kuropatkin. Iz Petrograda se poroča berlinski „Post“, da se baje poda vrhovni poveljnik Kuropatkin na bojišče okoli 11. ali 12. t. m. Kakor zagotavljajo krogi generalnega štaba, bo konec t. m. koncentrirano v Vztočni Aziji 240.000 vojakov, na kar se takoj pričnejo operacije začelkom aprila po že določenem vojnem načrtu. —

Dopisi.

Iz Plavij. — Dne 28. februarja t. l. je bila v neki krčmi družba Slovencev. Zraven je bila tudi italijanska družba. Italijani so začeli dražiti Slovence ter naenkrat zgrabili nekoga, ga sredi sobe ob tla vrgli, ga pretepali in metali kozarce nanj. Ob tem času pa pride tovariš Slovenec ter na tleh ležečega iz italijanskih rok gotove smrti reši. — Italijanom se ne sme nič zgoditi, oni pa z nožem nad Slovence pri vsaki priliki.

Iz Avč. — († Mihael Čargo.) — Ni ga več „Mihota“, priljubljenega trgovskega pomočnika v trgovini gosp. J. Bavdaža v Avčah. Po kratki boleznici je dne 7. t. m. prešel v boljše življenje v rani mladosti. Pokojnik je bil zelo priljubljen že v Boveu v petih trgovinah. Oj z Bogom, Miha, ti kličemo okolišani in sosedje odjemalci. Rabil si pravično tehtnico, Bog ti daj prestati tehtnico božje pravičnosti, česar ne dvomimo. Na tvoj rani grob nam bridke solze padajo!

Oj kratek čas ti bil je dan, Na svidenje na sodni dan!

— c.

Lokve, dne 6. marca 1904. — Slišali smo, da se naš g. župnik ne mara prepirati s takim človekom, kakor je dopisnik s Trnovega s svojimi dopisi v „Soči“ in „Primorcu“. Zato mu damo mi en odgovor. — Najprej izjavljamo, da smo mi prijatelji s Trnovci, s katerimi skupaj delamo in obćujemo (še prej kakor je prišel ta dopisnik v naš kraj, in bomo še, ko njega več tukaj ne bo). Mi se z njimi prav nič ne prepiramo, tudi jih radi imamo, kakor dobri ljudje dobre ljudi. Škoda je le, da imajo med seboj takega zatelebanca, ki ne da miru ne na Trnovem, ne na Lokvah, ki napada naše dušne pastirje po umazanih časniki in jemlje ugled, ki hodi celo poslušat, kaj govore cestni kamni, kaj pijejo po krčmah popotniki, kaj delajo ljudje po hišah — in take reči potem raznaša v javnost. Tak človek zasluži, da bi ga fino oprali v kakem kalu, da bi nekoliko bolj k pameti prišel...

Čitali smo v edinem „Primorcu“, ki še hodi v naš kraj, da je naš g. župnik o lanskim volitvah strašil s peklom v svojih pričigah. Na to odgovarjamo tistemu vsevedu da mi, ki hodimo tudi v cerkev poslušat pridige, nismo nič slišali o tistih strašilih radi volitev. Seveda smo slišali, da kdor umrje v smrtnem grehu, bo pogubljen. Morebiti pa bo rešen samo trnovski dopisnik!

Dalje pravi tisti čudak, da so knjige v farovžu raztrešene po kuhinji. Mi pa vemo, ki smo bili večkrat v župnem uradu na Lokvah, da so dotične knjige tam, kjer imajo biti in ne drugod; da nam tudi g. župnik hitro postreže, ako rabimo kaj iz dotičnih knjig — bolj kakor na Trnovem, ko moramo delavske knjižice hoditi ukupovat v Čepovan.

Konečno pa svetujemo tistemu dopisniku, naj se nikar ne zaletuje v na-

šega g. župnika in sploh ne v našo gorsko planoto, najraje doma pomela pred svojim pragom. — Živi duh slovanski! Mi stojimo trdni kakor zidi grada... Lokvarski fantje.

Novice.

Vinorejci, pozor! — Vsakdo vé, kolikega pomena za vinarstvo je dandanes škropljenje z vitrijolom in žvepljanje trt o pravem času. Skušnja uči, da od pravočasne rabe teh pripomočkov je večsah odvisen vinski pridelek. Zato pa modri gospodari o pravem času mislijo na to, da se preskrbijo s potrebno množino vitrijola in žvepla.

Tam gospodarjem hoče iti „Goriška zveza“, ki se je osnovala iz „Centralne posojilnice“, na roko ter je pripravljena poskrbeti jim po najnižji ceni in pod ugodnimi pogoji najboljšega blaga te vrste. V to svrhu je razposlala svojim članom, posojilnicam in zadrugam, vabilo na naročbo potrebnega vitrijola ali modre galice in žvepla.

Vsako, ki želi vitrijola ali žvepla, naj se oglasi pri posojilnici ali zadrugi, katere član je. Tam dobi tiskan vzorec, na kateri zapiše, koliko blaga želi imeti, ter se zaveže s podpisom, da blago sprejme in plača, ko mu bo sporočeno, da je došlo.

Vsaka posojilnica ali zadruga naroči na svoje ime s posebnim naročilnim listom pri „Goriški zvezi“ ono množino blaga, za katero so se oglasili njeni člani.

Ko blago dojde, je dobi vsakdo ali v zalogi „Goriške zveze“ ali pri domači posojilnici, kakor ta odloči. „Goriška zveza“ je začasno v istih prostorih v ulici Vetturini h. št. 9, kakor „Centralna posojilnica“.

Opozoriti moramo, da posojilnice in zadruge sprejemajo naročila samo od svojih članov, in da vsak član sme naročiti blaga le za svojo rabo, ne pa tudi za sosedu ali katerega prijatelja.

Kdor bi torej rad naročil katero množino omenjenega blaga, pa ni še ud katere posojilnice ali zadruge, naj postane prej njen ud, in tedaj lahko naroči, kolikor potrebuje. Član „Centralne posojilnice“ postane vsakdo, ki jej pristopi z enim opravičnim deležem v znesku 2 K; član drugih posojilnic in zadrug postane vsakdo po določbah dotičnih pravil.

Ponudba „Goriške zveze“ se glasi: Bakreni vitrijol (modra galica), izvrstno angleško blago z 98—99% vitrijola brez vsake železne primele, približno po 54 K s carino vred v zalogi „Gor. zveze“.

Žveplo, jako fine vrste, Ventilate Trezza, čistost 85 do 95% Chancel, v vrečah po 25 kg približno 18 K 75 h, v vrečah po 50 kg približno 18 K za 100 kg franko zaloga „Gor. zveze“. Zmleto žveplo v vrečah po 50 kg 17.50 K za 100 kg. Cene so približne in se dajo natanko določiti še le na podlagi skupnega naročila in njega obsega. Pri obračunu se bo uvaževal vsak upadek in povišek na ceni. Zveza deluje brez dobička ter računa za režijske stroške po 25 vinarjev od kvintala vrhu nizke voznine s kolodvora v zalogo.

Vinorejci, požurite se z naročili pri svojih posojilnicah in zadrugah, katere naj pošljejo „Zvezi“ naročilne liste hitro ko mogoče, a najkasneje do 20. t. m.

Vinorejci, pozor! ne odlašajte tega, kar mora biti!

Ravnatelj na učiteljsku v Kopru je imenovan gosp. Viktor Bežek, dosedaj profesor na tukajšnjem ženskem izobraževališču.

Umrli je v četrtek v Gorici čast. gosp. Anton Nanutti, vpokojeni duhoven v 83. letu svoje dobe. V soboto ob 10. uri predpoludne se je vršil pogreb. Pokojnikovo truplo prepeljali so na sv. Goro. N. p. v m.

Osebnost — G. Ivan Okretič, ki je imel naslov in značaj višjesodnega svetnika, in ki je bil prideljen generalnemu državnemu pravdnstvu na Dunaju, imenovan je pravim višjesodnim svetnikom extra statum na višjem deželnem sodišču v Trstu.

Potres. — Danes zjutraj čul se je v Gorici in okolici še precej močan, 5 do 6 sekund trajajoči, potres. Sunek je bil valovit. Smer od juga proti severju.

Za „Alojzjevišče“ je prejela uprava „Prim. Lista“ 10 kron, katere je daroval veleč. g. Ivan Leben, kurat na Libušnjem.

Za „Šolski Dom“ je prejela uprava „Prim. Lista“ 10 K, katere je daroval veleč. g. Ivan Leben, kurat na Libušnjem.

Za slovensko srotišče oziroma za „katol. društvo detoljubov“ so darovali: P. n. N. L. i K. Francišek Špacapan 60 v, Josip Golob, kurat, 1 K, neko društvo za izgovorjene ptujke 1 K 84 vin.

Goriški odsek c. kr. kmetijske družbe. — V torek je izvolil goriški odsek c. kr. kmetijske družbe izmed svoje srede 10 članov v osrednji odbor imenovane družbe. Volitev je bila jako burna. Šla se je v znamenju najbrezobzirnejšega terorizma in samovolje. Slovenskih članov, ki so plačali udnino za leto 1904 in ki so vsled tega bili opravičeni izvrševati svojo volilno pravico, bilo je ta dan v Gorici 90. Pripustilo se jih je k volitvi pa samo 66, dočim se je 24 članom pristop k volitvi zabranil, ker niso imeli in niso sploh mogli dobiti neke posebne bele izkaznice, neke novotarije, popolnoma neutemeljene v pravilih, katero si je dr. Pajer izmislil, da je onemogočil zmago Slovincem. Sploh se je postopanje dr. Pajerja pri ti volitvi moralo gabit vsakemu, ki ima v sebi le iskrico poštenja. Vrhunec brezobzirnosti in samovolje pa je dosegel dr. Pajer s tem, da je brez izkaznice glasoval v imenu slovenske kmetijske šole za laške kandidate, dočim nista dva mestna policaja, stoječa ob uhodu v vežo, slovenskim članom dovolila niti uhoda v dvorano, ker niso imeli posebne bele izkaznice, čeravno so imeli pobotnico, iz katere je bilo razvidno, da so plačali udnino za leto 1904 in na kateri je tiskano, da sme s prikazom iste član vršiti svoje pravice. Nasledek takega škandaloznega in skrajno gnjusnega postopanja, ki starcu ala dr. Pajer jako slabo pristaja in ga mora spraviti ob vsak ugled ne samo pri Slovincih, ampak tudi pri vseh onih, ki imajo le količkaj čuta do dostojnosti in do pravice, je bil ta, da je prodrla italijanska lista z 88 glasovi, dočim so ostali slovenski kandidati v manjšini z 66 glasovi. Od slovenske strani se je seveda glasno in odločno protestiralo proti takemu nečutenemu ravnanju od strani predsednika, a ta, namreč dr. Pajer, imel je za vse to gluha ušesa. Ako bi se pa bila izvršila volitev pravilno, in bi se bili priptili k nji vsi slovenski člani, ki so bili popolnoma opravičeni voliti, potem bi bili dobili slovenski kandidati 90 glasov, in zmaga bi bila torej na slovenski strani. Ta volitev pa dokazuje, da ne bomo mogli Slovenci tudi na tem popolnoma gospodarskem polju več skupno orati z Italijani, kajti dr. Pajerjeva samovolja in brezobzirnost napravi hoče iz kmetijske družbe zgolj italijansko politično društvo. Proti temu pa nismo poklicani le Slovenci, da odločno nastopamo, marveč poklicana je tudi državna oblast, in sicer ne samo zaradi tega, ker ima dolžnost čuvati nad tem, da se društvena pravila, katere je ona odobrila, ne kršijo, ampak tudi zaradi tega, ker se kmetijska družba redi večinoma iz državnih podpor, ki pa nimajo in ne smejo nikakor imeti namena podpirati italijanske politike, marveč podpirati na Goriškem kmetijstvo, ki se nahaja po veliki večini v rokah Slovincov, po obstoječih postavah popolnoma enakopravnih državljanov z Italijani. Pravilna rešitev te zadeve postala je za nas Slovence na Goriškem pereče vprašanje, katerega ne smemo niti za trenotek spustiti izpred oči.

Nova župnija. — V ponedeljek 7. t. m. naznanilo je slovesno pritrkovanje zvonov, da se je slednjič po dolgem času izpolnila srčna želja te občine, da je namreč dosedanj vikarijat Vel. Žablje povišan v župnijo z vsemi pravicami, ki tičejo župniji. — Dal Bog, da bi z novo župnijo prišlo v to občino tudi več zadovoljnosti in edinosti, kajti v edinosti je moč! — Dosedanji vikar H. Črnič je imenovan župnim upraviteljem.

Predstojništvo samostana na Sv. Gorl naznanja, da radi pomanjkanja prostora na ondodnem pokopališču v prihodnje več ne bi moglo postreči onim, ki bi želeli tamkaj pokopani biti. Razume se samo od sebi, da so izzeti tisti, ki so že prostor plačali ali pa si ga ustmeno s predstojništvom zagotovili.

Luteransko sv. pismo. — Opozarjamo č. duhovnike pa tudi ljudstvo, da se je te dni podal nek človek iz Gorice na Tolminsko prodajati luteransko sv. pismo. Ta človek je po poklicu čev-

ljar. Vsakdo naj ga odžene iz hiše, ker prodaja krivo „robo“. Le čevlje naj prodaja kopitar!

Romanje v Rim. — Z odobrenjem premil. kneza-nadškofa se je sestavil poseben odbor za prihodnje romanje v Rim. Če se oglasi vsaj 250 udeležnikov, preskrbi železniško vodstvo polnikom poseben vlak. Potnina tja in nazaj znaša čez Loreto in Asizi za III. razred 42 lir (okoli 40 K), za II. razred 65.05 lir (okoli 60 kron), za I. razred 91.45 lir (okoli 87 kron). Romanje bodo skoro gotovo teden po veliki noči, ker se bodo vršile v Rimu velike slovesnosti v čast sv. Gregorija s pontifikalno mašo sv. očeta v gregorijanskem petju. — Naproseni so č. gg. dušni pastirji, da to objavo razglasijo svojim duhovnjanom ter naznanijo odboru število udeležnikov do 15. marca. — Predsedstvo odbora za Slovence je prevzel preč. g. Ivan Kokošar, župnik pri sv. Ignaciju v Gorici, kamor naj se tozadevna sporočila pošiljajo.

Družba sv. Mohorja v Gorici. — Število Mohorjanov v goriškem mestu se je pomnožilo letos za 46. Lep napredek.

Sodnija je vendar prej! — Prášali smo predzadnjič: „Kdo je poprej — ali sodnija ali „Soča“ — ali novi prerok?“ Danes sicer moramo odgovoriti, da je „Soča“ sicer pisala prej o nekem „klerikalnem divjaštvu“, in da je neki prerok prerokoval za strašansko „pobijanje“ tudi občutno kazni prej, nego je vedela o tem sodnija in obravnavala dogodek z dne 7. jan. t. l. — Toda sodnija se ni zmenila, kaj je pisala „Soča“ prej; tudi ne, kaj je prerokoval in ji ukazoval „z upom zmage“ novi prerok prej, ampak je zato žence oprostil, tožiteljupa dovolila, da se sme pritožiti naprej...

Ali je napravil rekurz, tega ne vemo še; vendar že danes smemo reči, da bo sodnija tudi v II. instanci prej, nego „Soča“ in novi prerok, ki bi tako rad naše „klerikalce“ pozobal za večerjo...

Stavbeni cerkveni odbor. — C. k. namestništvo je vzelo tudi na znanje pravila novoustanovljenega odbora za gradnjo nove cerkve na Livku (okraj Tolmin).

Hranilnica in posojilnica v Biljah registr. zadruga z neomejeno zavezo bo imela dne 25. t. m. ob 8¹/₂ uri pop. v pritišču kapelanije v Biljah redni občni zbor z dnevnim redom: 1. Poročilo o poslovanju zadruga in potrditev letnega računa za l. 1908; 2. Izvolitev načelnstva računskega pregledovalca in njegovega namestnika; 3. Razni predlogi.

Nesreča. — Dne 7. t. m. zjutraj zgodila se je na kobaridskih klanecih pretrseljiva nesreča. Teško obloženemu Jonkovemu vozu odpovedala je sovra (žlajf), vsled česar se je voz zagnal v skalo, ter se prevrnil. Na vozu je bila 62letna Marija Zorč iz Bovca, ki je po padcu bila smrtno ranjena, ter, kakor se danes govori, tudi vže umrla. Poškodovani so precej 8 konji in voz. Ali bodo vendar vže enkrat odstranjeni nesrečni klaneci?

Mesto poštnega odpravnika na novoustanovljenem c. kr. poštnem uradu (III/6) v Hudijužni (pol. okraj Tolmin) je razpisano. Letna plača 400 K, uradni pavšal 100 K in letni pavšal 140 K za lokalno dostavljanje poštnih pošiljatev.

Prošnje v teku 3 tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Vsled prikrivanja nezakonskega poroda in ker jo sumijo, da je svoje dete umorila, bila je 7. t. m. aretovana neka J. D. iz občine Ajbe in oddana v kanalski zapor.

Zalega ponarejalcev denara. — Ponarejalci denara in po največ avstrijskega papirnatega denara nahajali so se že več let zaporedoma v okolici Gemone na Videmskem. Mnogo jih je bilo tam tudi že prijetih in obsojenih od italijanskih sodišč, ali nikdar ni bilo mogoče priti na sled ti zalegi popolnoma, posebno zaradi tega ne, ker niso obsojenci nikdar hoteli izdati svojih sokrivcev. Ta obrtnija cvetela je v omenjeni okolici tako bujno, da je bilo tamošnje ljudstvo prepričano, da je marsikateri tam obogatel jedino le z razpečavanjem ponarejenega denara.

Zadnje dni smo poročali, da so prišli tam nekega Pico, pri katerem so našli 360.000 K ponarejenega avstr. denara v bankovcih. Zdaj pa prihaja vest, da so prišli na sled celi zalegi ter našli tudi dotično „fabriko“ denara. Ta se je na-

hajala na gori Sv. Simeona, visoki kakih 1500 m. Na vrhu te gore našli so namreč neko votlino, v kateri je bilo vse potrebno orodje za izdelovanje denara. Med tem orodjem bilo je tudi 5 kamnotisov. Zapri so več oseb in med njimi tudi litografa Petra Valzacchija, ki je izgotovil dotične kamnotise. Zapletenih je baje v to zadevo prav mnogo oseb, ki so uživale med ljudstvom posebno spoštovanje vsled svoje imovitosti.

Velika tatvina v Trstu. — V noči od ponedeljka na torek so neznani tatje ukradli trdki Schenker in dr., ki ima svojo podružnico v Trstu v ulici Sale, iz železoe blagajne 7780 kron 67 vin.

Tatje odprli so najprej uradne prostore finančnega inšpektorata; nahajajoče se v II. nadstropju iste hiše in so po vrvi splezali iz kuhinje II. nadstr. v kuhinjo I. nadstr., ki pripada k stanovanju, v katerem se nahaja podružnica zgoraj omenjene trdke. Iz te kuhinje, v kateri ima trdka shranjene svoje stare ropotije in drva in v kateri se zdaj nikdar ne kuha, prišli so tatje v sobo, kjer se nahaja železna blagajna, ter jo od zgorej prevrtali. O uzmovcih ni ne duha ne sluha. Sploh se dogajajo v Trstu zadnji čas jako drzne in mnogoštevilne tatvine, ne da bi mogla priti policija tatovom na sled, in je vsled tega tržaško prebivalstvo jako vznemirjeno.

Debelost nog, ki je vzbudila sum. — Ko so nekega dne ljudje zapuščali svobodno luko v Trstu, je opazil neki redar, da ima eden odhajajočih zelo sumljive debele noge in da ta debelost ni v pravem razmerju z ostalim životom. Radovedni redar je odvel moža na inšpektorat, kjer so tudi res prav kmalu pogodili, kaj je vzrok tisti nerazmerni debelosti nog. V spodnjih hlačah se je skrbno skrivalo — 3 kg. kave. Ker je pa mož priznal, da je ona kava na nedovoljen način prišla v njegove spodnje hlače, so moža odvedli v zapor. Noge so seveda hitro — splahnile.

Dopolnilna deželnozborna volitev na Kranjskem. — Katoliško-narodna stranka na Kranjskem postavila je za kandidata pri ti volitvi, ki je postala potrebna vsled preselitve g. dr. Brejca na Koroško, g. Frana Demšarja, župana v Selcih.

Plesala je do smrti 29-letna hči bogatega posestnika Hodnyja v Hernalsu pri Dunaju in to v ponedeljek zvečer. Plesala je namreč toliko časa, dokler se ni zgrudila mrtva na tla. Ali ji ni zadostoval za ples pustni čas? V postnem času ni varno plesati, kakor kaže, imenujmo ga tako, ta slučaj.

Grof Waldersee. — Minolo soboto umrl pruski maršal grof Alfred Waldersee se je rodil 8. aprila 1832. Leta 1866 in 1870—71 se je udeležil vojne v generalnem štabu. Leta 1888 je postal načelnik generalnega štaba na mesto odstopivšega grofa Moltkeja, potem inšpektor vojske in generalni maršal. Začetkom avgusta 1900 je bil imenovan poveljnikom evropskih in japonskih čet v Kitaju, a je dospel na bojišče, ko je bil boj proti kitajskim bokserjem že skoro dovršen.

Kratka zgodovina katoliške cerkve za šole z 28 podobami, spisal č. g. Alojzij Stroj, katehet v Ljubljani. Odobril preč. knezo-škofijski ordinarijat v Ljubljani. Cena vezani knjigi 1 K 40 v. — Knjigo priporočamo najtopleje.

Zahvala. — Zahvaljujemo se na tem mestu vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in bl. gosp. c. kr. vođu Fr. Orešecu, ki so spremili našo pokojno in nepozabno mamo k večnemu počitku. Družina Terčič.

Loterijske številke.

5. marca.

Trst	10	1	34	72	38
Line	77	55	89	18	74

Hiša na prodaj

v Mirnu št. 215 pod Gradom obstoječa iz pritličja, I. nadstropja podstrešja ter dvorišča. Pripravna za krómo in za tovarno koč. Cena 8000 kron. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri posestniku Mihlu Šinlgoju v Mirnu št. 221.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 210—
„ Sandomingo „	230—	„ 240—
„ Java . . .	230—	„ 240—
„ Portorico . . .	280—	„ 300—
„ Ceylon . . .	290—	„ 300—
Slakdor . . .	69—	„ 71—
Špeh . . .	136—	„ 140—
Petrolj v sodu . . .	41.50	„ 42—
Maslo surovo . . .	180—	„ 190—
Otrobi debele . . .	10.30	„ 11.80
„ drobne . . .	10—	„ 10.50
Turšica . . .	13.80	„ 15—
„ za hrano . . .	12.50	„ 13—
Oves . . .	12.50	„ 14—

Moka ogerska:

št. 0 K 32—	št. 1 K 30.80	št. 2 K 29.60
„ 3 „ 28.40	„ 4 „ 27.60	„ 5 „ 26.60
št. 6 K 25.40		

Anton Kuštrin

Gospodski ulic. h. št. 25,

prilporeča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brsko, vipavsko, furlansko in istrijsko vino. Odpošilja se na vse kraje v sodskih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna, cene zmerne.

Se prilporeča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Anton Potaztky

v Gorici, na sredi Rašela hlš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blagater tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo štev. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe prilporeča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za strnišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana šica sa vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krone nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikanke blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

IVAN BAJT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Prilporeča se vsem prijateljem in znancem in drugim gospodom za obilna naročila.

Edina slov. kleparska delavnica

v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo prilporeča svojim rojakom v mestu in tudi na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor cevij za vodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravo po prav nizkih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Na prodaj je

BOŽJI GROB

za veliki teden, lesen s platnom prevlečen in poslikan, visok 6 m, širok 3 m in globok kaka 2 1/2 m. Rabljen je malo.

Kupni pogoji se izvedo pri stolnem župniku v Gorici.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20

(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč . . .	kr. 32	Corfù . . .	kr. 56
Jedilno . . .	40	Bari . . .	60
„ boljše . . .	44	Lucca . . .	70
dalmatinsko . . .	48	Nizza . . .	80
istrijsko . . .	56	Najfinejše . . .	gl 1

Prilporečam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnilštvom.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manifakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Na Travniku, 5.

v Gorici.

Edina krojačnica prve vrste, civilna, vojaška in uradniška. Velika zaloga gotovih oblek in vsakovrstnega sukna iz avstrijskih in inozemskih tvornic, posebno za č. duhovščino gotovih sukenj. Imam izdelane in izdelujem jopiče, pelegrine in zimske suknje s kožuvinno za dame po najnovejšem kroju. Cene proti vsaki konkurenci. Blago na meter se prodaja najceneje. Se prilporeča sl. občinstvu

M. Poveraj.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

edlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlinjo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Prilporeča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice

s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varstvena znamka)

Ždravilna moč teh kapljice ne prekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da agine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12.

Se prilporeča v izdelovanje cerkvene posode in orodja iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu po poljubnem slogu.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. naročevalec si obroke lahko sam določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Sprejema

hranilne vloge

katero obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevsdignene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osební kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

s glavnimi in opravljenimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravljeni po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.